

PRECHÁDZKA REZERVÁCIOU WWF MORAVSKÉ LUHY PRI MARCHEGGU – WWF AUENRESERVAT MARCHEGG

3

Pulz nivnej krajiny

Niva rieky je popretkávaná sietou malých potokov a prieplávok. Tie sú pozostatkami bývalých vodných tokov a zásobujú nivu vodou. Pôvodne tiekla Morava nivou v širokých meandroch pomaly a pokoju. Rieka často menila svoje koryto, pričom zanechávala mŕtve ramená, malé potôčiky a jazierka. Na iných miestach sa brehy zrútili, vznikli riečne ostrovčeky a piesčiny – vyrovnaná súhra rieky a okolitej krajiny. Táto dynamická premena je dôležitá a charakteristická pre riečne oblasti rovnako ako striedanie záplav a obdobia sucha – „pulz“ nivnej krajiny.

Regulácia rieky Moravy sa začala na začiatku 20. storočia. Spevnili sa brehy, aby sa zamedzilo meandrujúcemu, teda „túlavému“ toku rieky, šírka koryta sa zúžila a všetky meandre – riečne zákruty – a celá ramenná sústava sa oddelili od rieky. Tok rieky sa pritom skrátil o viac ako 10 km. Takmer 40 % okolitých lužných lesov a nivných lúk zmizlo. Dôsledky boli obrovské a možno ich pozorovať ešte aj dnes: povodňové vlny sa

zrýchlili a zdvihli, v dôsledku spevnenia brehov chýbajú dôležité riečne biotopy pre ryby, ako sú pieskové lavice, pobrežné stromy a strmé brehy.

V súčasnosti sa v rámci revitalizačných projektov obnovuje prepojenie ramennej sústavy s hlavným tokom Moravy, čím sa posiluje dynamika nívneho ekosystému.

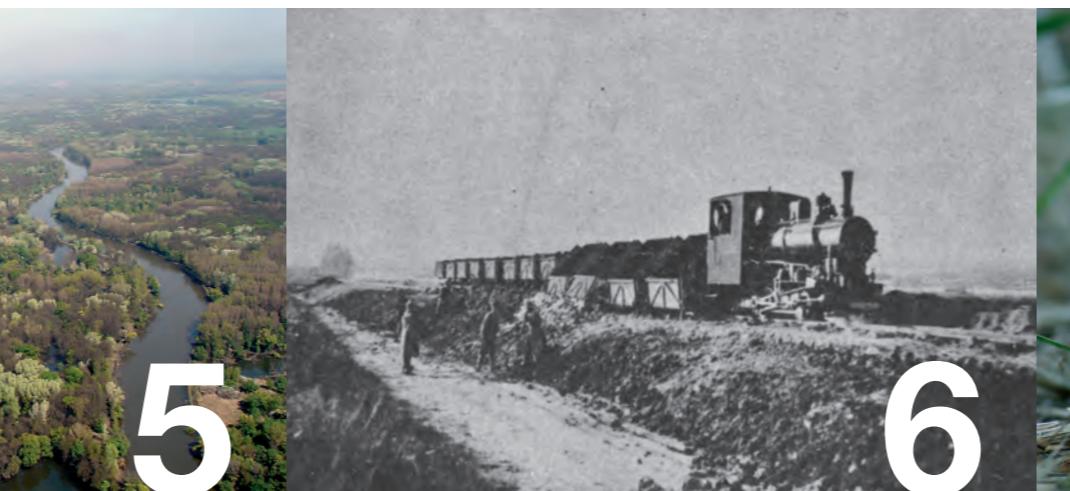
4

Bobrie stopy

V rezervácii si môžete všimnúť rôzne stopy po bobroch. Napríklad odťačky nôh tohto na súši neobratného hľadavca, ktorý často križuje cesty, aby sa dostal k stromom na druhej strane. Môžete vidieť aj miesta krmenia s poriadne rozhrzenými konármami najčastejšie odvlečenými k vode. Spadnuté stromy alebo ohryzene vety sú asi najnápadnejšie stopy po bobroch. Bobor pritom využíva les trvalo udržateľným spôsobom. Stromy zotínajú len na brehu – najčastejšie sú to mäkké dreviny, ktoré tvoria „pňové výhonky“, čo znamená, že opäť dorastajú, a tak ich možno využívať dlhé roky, ba niekedy do konca celého desaťročia.

V uplynulých storočiach bol bobor európsky (*Castor fiber*) nemilosrdne prenasledovaný najmä pre vyhľadávanú kožušinu, až kým začiatkom 19. storočia v Rakúsku úplne vyhynul. V sedemdesaťtych rokoch 20. storočia sa plachý hľadavec vrátil a v súčasnosti žije tento majster architektúry riečnej krajiny pri mnohých rakúskych tokoch.

Činnosť bobrov vedie k vzniku rôznorodej mozaiky jazierok, kaluží a riečnych úsekov na malom priestore. Prehradením vodných tokov sa zadržiava väčšie množstvo vody v krajinе, čím sa zmenšujú dôsledky záplav. Z činnosti bobrov profitujú aj mnohé iné druhy: rybárik riečny alebo brehuľa hnedá využívajú strmé brehy, do ktorých si hlbia hniezdne nory, odumreté stromy zasa slúžia mnohým vtákom (napr. dátľom), ale aj početným druhom hmyzu a hubám ako životný priestor.

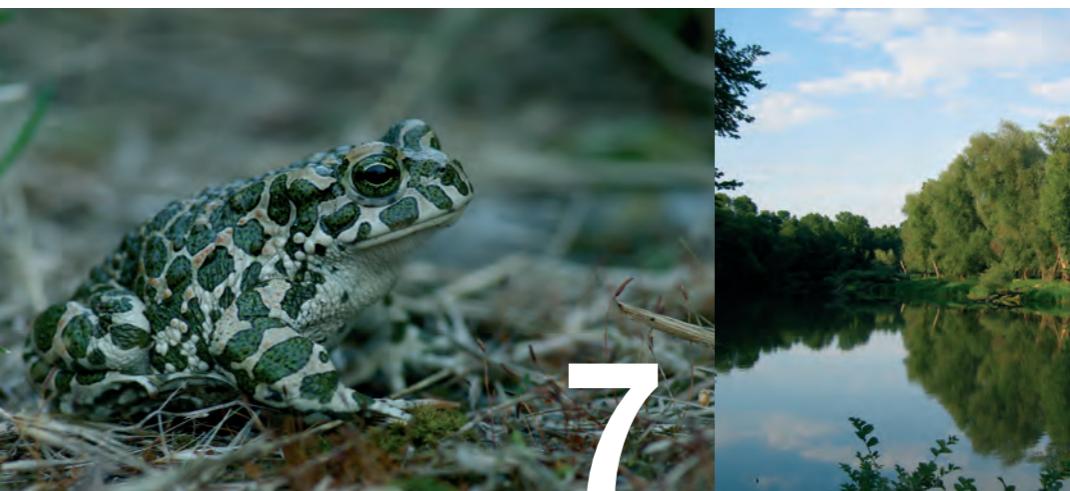
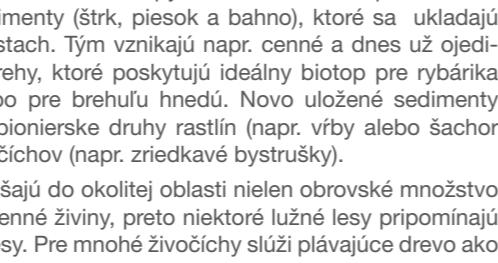
5

Rytmus riečnej nivy

V dôsledku každoročného topenia sa snehu alebo často aj po silných dažďoch dochádza k zaplavaniu územia. Keď už rieka nedokáže udržať vodu v koryte, pomaly sa rozlieje do okolitej strane. Môžete vidieť aj miesta krmenia s poriadne rozhrzenými konármami najčastejšie odvlečenými k vode. Spadnuté stromy alebo ohryzene vety sú asi najnápadnejšie stopy po bobroch. Bobor pritom využíva les trvalo udržateľným spôsobom. Stromy zotínajú len na brehu – najčastejšie sú to mäkké dreviny, ktoré tvoria „pňové výhonky“, čo znamená, že opäť dorastajú, a tak ich možno využívať dlhé roky, ba niekedy do konca celého desaťročia.

Tvorca krajiny

Voda pritom vystupuje v roli krajinného architekta a svojou sileou často vytvára nové biotopy. Časti brehu sú odplavované a s nimi aj sedimenty (štŕk, piesok a bahno), ktoré sa uladujú na iných miestach. Tým vznikajú napr. cenné a dnes už ojedinelé strmé brehy, ktoré poskytujú ideálny biotop pre rybárika riečneho alebo pre brehuľu hnedú. Novo uložené sedimenty osídľujú tzv. pionierske druhy rastlín (napr. vŕby alebo šachor hnedý) a živočíchov (napr. zriedkavé bystrušky).

6

Obojživelníky a plazy

Niva Moravy a Dyje je tvorená rôznorodou mozaikou rozličných obojživelníkov a plazov. Vyskytuje sa tu viac ako polovica zo 30 pôvodných druhov obojživelníkov a plazov žijúcich v Rakúsku.

Vplyvom intenzívneho poľnohospodárstva, osídľovania a rozvoja cestnej siete sa biotopy obojživelníkov na mnohých miestach

výrazne zmenšili, rozdrobili a izolovali, čím sa skomplikoval, ba

až znemožnil presun obojživelníkov medzi jednotlivými biotopmi počas roka. Vo veľkých, spojítých a rozmanitých nívnych oblastiach Dunaja, Moravy a Dyje nachádzajú tieto živočíchy ešte stále ideálne podmienky.

Koncert kuneiok a iných žiab

Obojživelníky patria medzi ohrozené živočíchy Rakúska, a preto sú prísne chránení! Našťastie v tomto jazere a, samozrejme, v celej rezervácii Moravské luhy máme možnosť objavovať kunku a ďalšie žaby vo veľkom počte. Aj keď je možno ľahké ich uvidieť, určite nie je možné ich prepočuť. Môžeme vnímať napr. tlmené volanie kunky červenobruchej, pripomínajúce hlas malého zvončeka, alebo jasnejšie, kratšie kvákanie skokanov.

Jašterica, slepúch a užovky

Na rozdiel od obojživelníkov plazy nie sú nevyhnutne viazané na blízkosť vody. Tieto teplomilné živočíchy sa často zdržiavajú na slnečných brehoch, svahoch, chodníkoch či cestách alebo na hrádzi. V Rakúsku zriedkavo sa vyskytuje užovka fíkaná, ako aj užovka obyčajná sú pritom silne viazané na vodné prostredie. Jašterica krátkohlavá, užovka hladká a užovka stromová majú, naopak, rady teplo a sucho.

7

Zivot pri rieke

Rezervácia WWF Moravské luhy je jedinečným prírodným kle-

prostredí pre život – biotopov.

Sústavne sa meniaci obraz krajiny jej dodáva svojprázy pôvab.

Väčšinou možno pozorovať jednoznačnú hranicu nivy, ktorú tvorí ochranná hrádza.

Ľudia pri rieke Morave po stáročia budovali svoje oby-

dlia na vyššie položených miestach, kde boli v bezpečí pred

každoročnými záplavami.

Neskôr začali svoje rozrastajúce sa

mestá, lúky a polia chrániť pred záplavami. V rokoch 1911 až

1967 bola vybudovaná ochranná hrádza pozdĺž riek Morava a

Dyje v celkovej dĺžke 68 km.

